

Baanvindduren, hoe snel vinden werklozen een baan?

Harry Bierings, Marcel Kerkhofs¹⁾ en Robert de Vries

Werklozen in 2009 vonden doorgaans minder snel een baan dan werklozen in 2008. Werd in 2009 voor 65 procent van de werklozen de baanvindduur geschat op minder dan een jaar, in 2008 gold dat nog voor 68 procent. Sinds 2003 was alleen het jaar 2004 nog slechter, toen naar schatting maar 60 procent van de werklozen binnen een jaar een baan vond. Van de werklozen in 2009 deden vooral vrouwen, ouderen, laag opgeleiden en niet-westerse allochtonen er doorgaans relatief lang over om een baan te vinden.

Deze uitkomsten zijn gebaseerd op een nieuw cijfer over baanvindduren dat is ontwikkeld door het CBS. Het geeft een indicatie van het functioneren van de arbeidsmarkt, als aanvulling op het werkloosheidspercentage dat het CBS regulier publiceert. Voor de interpretatie van het functioneren van de arbeidsmarkt maakt het namelijk uit of bij een bepaald werkloosheidspercentage sprake is van een steeds wisselende groep personen die snel in en uit werkloosheid stromen of dat het gaat om een weinig wisselende groep personen die langdurig werkloos blijft. De cijfers over baanvindduren geven deze aanvullende informatie.

1. Inleiding

De werkloosheidsduur wordt vaak gebruikt als een indicator van hoe goed de arbeidsmarkt functioneert. Op een slecht werkende arbeidsmarkt sluiten vraag en aanbod niet goed aan. De werkloosheidsduur zal dan langer zijn dan de 'normale' zoekduur die nodig is om een baan te vinden als vraag en aanbod wel in evenwicht zijn. Werkloosheidsduren bevatten aanvullende informatie op het werkloosheidspercentage dat eveneens een indicator van het functioneren van de arbeidsmarkt is. Immers eenzelfde werkloosheidspercentage kan horen bij een arbeidsmarkt met een grote groep mensen die zo nu en dan voor korte tijd werkloos zijn, maar ook bij een arbeidsmarkt met een kleine groep langdurig werklozen. De beleidsmatige consequenties van deze twee situaties zijn verschillend. Zo zal de eerste situatie uitnodigen om het proces te verbeteren waarmee werkzoekenden en werkgevers elkaar kunnen vinden. In de tweede situatie gaat het vooral om werklozen die niet de juiste kennis en vaardigheden hebben of niet actief zoeken naar werk. Voor deze groep ligt een meer op de werkzoekende gerichte actie in de vorm van scholing, werkgevening en dergelijke voor de hand.

In officiële statistieken is de gangbare maat voor werkloosheidsduur de 'duur tot peilmoment', ofwel de duur die mensen op het moment van waarnemen werkloos zijn (verstrekken werkloosheidsduur). De duur tot peilmoment is goed bruikbaar om bijvoorbeeld het aantal langdurig werklozen op een bepaald moment te meten. Het is echter wel zo dat

dergelijke statistieken een terugkijkend beeld in de tijd geven van de mensen die op een peildatum werkloos zijn. Zij zijn daarmee vergelijkbaar met bijvoorbeeld een statistiek als de gemiddelde leeftijd van de Nederlandse bevolking, maar geven geen inzicht in de levensverwachting van Nederlanders. Hetzelfde geldt voor werkloosheidsduur tot peilmoment; deze geeft niet aan hoe lang het duurt voordat een werkloze een baan heeft gevonden. Als indicator voor het huidige functioneren van de arbeidsmarkt is deze maat dan minder goed geschikt.

De duur tot peilmoment is ook om een andere reden niet goed bruikbaar om de huidige arbeidsmarktsituatie weer te geven. Dit heeft te maken met het feit dat de duurverdeling op peilmoment vertekend wordt waargenomen, waardoor ook het onderling vergelijken van groepen werklozen naar werkloosheidsduur wordt bemoeilijkt. Op de duurverdeling op peilmoment werken twee effecten tegen elkaar in, die per saldo een over- of ondervertegenwoordiging van lange werkloosheidsduren tot gevolg kan hebben. Een oververtegenwoordiging ontstaat doordat de kans om op peilmoment als werkloze te worden waargenomen groter is voor personen met gemiddeld genomen langere werkloosheidsduren. Als gevolg hiervan zijn in een steekproef van personen die op een bepaald moment werkloos zijn langere duren oververtegenwoordigd. Aan de andere kant is een ondervertegenwoordiging van lange duren het gevolg van het feit dat duren op peilmoment niet zijn afgesloten (onvoltooide duren). Het saldo-effect is niet te berekenen. Hoewel dat in theorie nul kan zijn, is dit niet aannemelijk. In een recessie ligt een ondervertegenwoordiging meer voor de hand vanwege de hoge instroom aan nieuwe werklozen, in een situatie van economische opbloei zal eerder het tegenovergestelde het geval zijn.

Een alternatieve statistiek is de 'verwachte werkloosheidsduur' totdat een baan is gevonden, geschat op basis van een duurmodel. Dit geeft het best antwoord op de vraag hoe lang iemand die nu werkloos is onder de *huidige omstandigheden* nog nodig heeft om een baan te vinden. In het vervolg wordt deze statistiek met 'baanvindduur' aangeduid. Deze statistiek heeft de hiervoor genoemde tekortkomingen die gelden voor de duur tot peilmoment niet. Zo is de verwachte duur niet vertekend door lange duren, omdat in de schattingsmethode met de oververtegenwoordiging van lange duren rekening is gehouden door de verstreken werkloosheidsduur als verklarende variabele mee te nemen. Omdat de verwachte voltooide duur wordt geschat, treedt ook een vertekening door onvoltooide duren niet op.

In dit artikel worden de uitkomsten van de baanvindduur gepresenteerd. Zij zijn het resultaat van een lopend ontwikkelproces en daarom nog experimenteel van karakter. Doel is om na afsluiting van het ontwikkelproces, regulier cijfers van deze nieuwe statistiek te gaan samenstellen. Voor een uitgebreide onderbouwing wordt verwezen naar Kerkhofs, Bierings en De Vries (2009).

2. Schatting van de baanvindduur

2.1 Methode

Om de duur te bepalen die een werkloze naar verwachting nog nodig heeft om een baan te vinden, is in dit onderzoek gebruik gemaakt van een duurmodel. Kern van het duurmodel is de uitstroomkans. Een voorbeeld van een duurmodel is het model dat de levensverwachting van mensen beschrijft. Ieder levend pasgeborene heeft een kans om in zijn eerste levensjaar te overlijden. Gegeven het feit dat hem dat niet overkomt en zijn eerste verjaardag haalt, heeft hij in zijn tweede levensjaar opnieuw een kans om te overlijden. Voor ieder levensjaar kan een sterftkans worden berekend. Deze kansen zijn niet gelijk. In het eerste jaar zijn deze vrij hoog, daarna worden ze snel kleiner, om dan rond het veertigste levensjaar weer toe te nemen. De sterftkans is dus afhankelijk van leeftijd. Als dit verband bekend is, dan valt daaruit de verdeling van levensduren te berekenen.

In dit onderzoek gaat het om de uitstroomkans van werklozen naar een baan. Wat de levensduur is in bovengenoemd voorbeeld, is hier de baanvindduur. De sterftkans komt dan overeen met de kans op het vinden van een baan. Deze kans is afhankelijk van allerlei achtergrondkenmerken van personen, waarvan wordt aangenomen dat zij de baanvindkans kunnen beïnvloeden. Door toepassing van een specifieke schattingsmethode kan het precieze verband tussen de baanvindkans en achtergrondkenmerken worden bepaald. Uit deze baanvindkans kan vervolgens de baanvindduur worden afgeleid (zie Kerkhofs, Bierings en De Vries, 2009).

2.2 Data

Voor het schatten van het duurmodel zijn alle personen gebruikt die op de eerste peildatum van de EBB werkloos waren of op de tweede, derde of vierde peildatum werkloos zijn geworden. Deze personen worden in de daaropvolgende

peilingen gevolgd om na te gaan of zij daarin nog steeds werkloos zijn of een baan hebben gevonden. Deze peilmomenten vinden om de drie maanden plaats. Op deze manier zijn werklozen met een tussenpauze van drie maanden gedurende een jaar gevolgd. Sommigen werklozen vinden in de loop van de periode werk. Anderen blijven werkloos. Daarnaast is van alle personen in de steekproef een aantal (persoons)kenmerken bekend, zoals leeftijd, geslacht en herkomst.²⁾ Dit is precies de informatie die nodig is om op basis van het duurmodel een schatting te verkrijgen van de baanvindduur. Het duurmodel schat de relatie tussen verschillende persoonskenmerken en de uitstroomkans. Op basis van deze schattingen wordt vervolgens voor iedere werkloze met zijn of haar specifieke kenmerken de verwachte baanvindduur berekend. In tabel 1 zijn de schattingsresultaten van het duurmodel weergegeven.

De waarnemingseenheden voor het model zijn de periodes tussen twee opeenvolgende EBB-peilingen voor zover de betreffende persoon aan het begin werkloos was en aan het eind van het interval nog steeds werkloos is of werk heeft gevonden. Gebruikt zijn alle waarnemingseenheden uit de EBB van 2003 tot en met 2009, in totaal 32 616. Deze zijn in staat 1 weergegeven. Voor personen die op twee opeenvolgende peilingen werkloos waren is bij de berekening van het interval tussen twee peilmomenten ervan uitgegaan dat zij de hele periode tussen die twee peildata werkloos zijn geweest.³⁾

Er zijn verschillende mogelijkheden om de uitkomsten van baanvindduren uit het duurmodel te presenteren. Dat kan op kwartaalbasis maar ook op jaarbasis. In dit artikel is voor jaarcijfers gekozen. Dit betekent dat alle werklozen in een jaar, bijvoorbeeld 2009, als uitgangspunt zijn genomen. De baanvindduur geeft dan aan hoe lang het duurt voordat werklozen uit 2009 doorgaans een baan vinden, ongeacht hoe lang ze al werkloos waren. De uitkomsten van de baanvindduur in paragraaf 3 zijn onderverdeeld in vier categorieën: een baanvindduur van 0 tot 3 maanden, 3 tot 6 maanden, 6 tot 12 maanden en 12 maanden of meer. Op deze manier kan worden aangegeven welk deel van de werklozen naar verwachting op korte termijn een baan vindt en welk deel er langer over doet.

Staat 1
Transities vanuit werkloosheid van personen die in de EBB (2003–2009) aan het begin van de periode werkloos zijn naar arbeidspositie aan het eind van de periode ¹⁾

	Arbeidsmarktpositie eind periode		
	werkend	werkloos	totaal
	<i>absoluut</i>		
Periode			
1–2	3 714	6 395	10 109
2–3	2 824	5 231	8 055
3–4	2 464	5 033	7 497
4–5	2 420	4 535	6 955
Totaal	11 422	21 194	32 616
	<i>rij-percentages</i>		
Periode			
1–2	36,7	63,3	100
2–3	35,1	64,9	100
3–4	32,9	67,1	100
4–5	34,8	65,2	100
Totaal	35,0	65,0	100

¹⁾ Periode = interval afgebakend door twee opeenvolgende metingen van een persoon in EBB.

3. Statistieken van baanvindduren

3.1 Conjunctuur

Staat 2 geeft de baanvindduur voor ieder jaar in de periode 2003–2009. Een conjunctuurpatroon is duidelijk zichtbaar. In de minder goede arbeidsmarktjaren 2004 en 2005 vond naar verwachting ongeveer 60 procent van de werklozen binnen 12 maanden een baan. In het goede arbeidsmarktjaar 2008 lag dit percentage op 68 en in het weer verslechterende arbeidsmarktjaar 2009 was dit weer teruggelopen naar 65 procent. In het economisch crisisjaar 2009 nam het aandeel werklozen met een baanvindduur van een jaar of langer weer toe, en wel met ruim 2 procentpunten ten opzichte van 2008. Deze stijging is vergelijkbaar met die van 2003 op 2004. In de tussenliggende periode van 2004 tot en met 2008 daalde de verwachte baanvindduur van jaar op jaar steeds verder.

Staat 2
Baanvindduur van werklozen

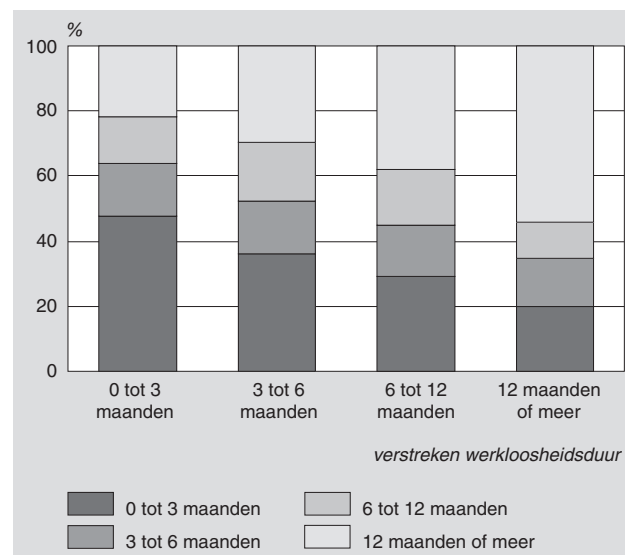
	Verwachte baanvindduur				totaal
	0 tot 3 maanden	3 tot 6 maanden	6 tot 12 maanden	12 of meer maanden	
	<i>x 1 000</i>				
2003	131	57	60	151	399
2004	133	72	82	192	479
2005	141	69	84	188	483
2006	129	61	73	149	412
2007	118	51	61	114	344
2008	115	42	48	99	304
2009	136	58	54	131	379
	%				
2003	32,8	14,4	15,0	37,8	100
2004	27,7	15,1	17,2	40,0	100
2005	29,3	14,3	17,4	39,0	100
2006	31,3	14,7	17,7	36,2	100
2007	34,3	14,7	17,8	33,2	100
2008	38,0	13,8	15,7	32,4	100
2009	35,9	15,4	14,2	34,6	100

3.2 Duurafhankelijkheid

Voor bijna 36 procent van de werklozen in 2009 was de verwachte baanvindduur minder dan drie maanden. Hierbij is er echter een wezenlijk verschil tussen degenen die nog maar kort zoeken naar werk en degenen die al langer zoeken. Dit blijkt als de baanvindduur wordt verbijzonderd naar de verstreken werkloosheidsduur⁴⁾ (figuur 1). Werklozen die nog maar kort op zoek waren naar een baan zullen doorgaans vrij snel werk vinden. Dit in tegenstelling tot degenen die al langer zoeken. Zo zal doorgaans maar een vijfde van de werklozen in 2009 die al minstens één jaar op zoek waren naar een baan binnen drie maanden werk hebben gevonden. Van de werklozen die nog maar kort zoeken naar werk (verstreken werkloosheidsduur 0 tot 3 maanden) zal bijna de helft binnen drie maanden werk hebben gevonden.

Dit patroon van duurafhankelijkheid, waarbij de lengte van de verstreken werkloosheidsduur de baanvindduur beïnvloedt, is in figuur 1 ook bij andere zoekduren goed zichtbaar. Waardoor deze duurafhankelijkheid ontstaat, is niet precies aan te geven. Een mogelijkheid is dat werkgevers louter op grond van de duur die mensen al naar werk zoeken al beslissen om iemand een baan aan te bieden. Een andere mogelijkheid is dat werklozen die al langer zoeken voor een werkgever minder gunstige eigenschappen hebben, zoals een scholingsachterstand.

1. Baanvindduur van werklozen naar verstreken werkloosheidsduur, 2009

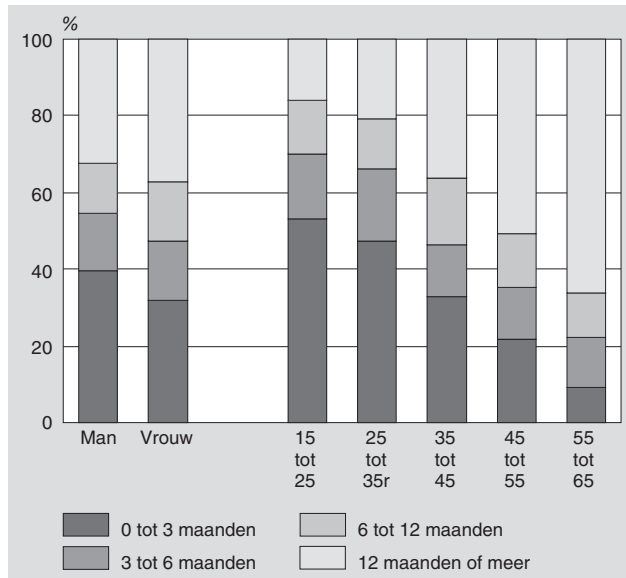
3.3 Geslacht, leeftijd en herkomst

Mannen die in 2009 werkloos waren, zullen doorgaans sneller een baan hebben gevonden dan vrouwen. Bijna 40 procent van de mannen vond binnen 3 maanden een baan; bij vrouwen was dit 32 procent. Bovendien zullen vrouwen vaker dan mannen meer dan één jaar nodig hebben om een baan te vinden. Deels wordt dit verschil veroorzaakt doordat de verwachte baanvindduur van herintreders relatief lang is (zie figuur 5). De groep herintreders bestaat voor het overgrote deel uit vrouwen.

De baanvindduur naar leeftijd laat zien dat vooral jongere werklozen relatief snel een baan zullen vinden. Van de 15- tot 25-jarige werklozen in 2009 had iets meer dan de helft binnen drie maanden werk, en 70 procent binnen een half jaar. Bij 25- tot 35-jarigen lag het aandeel met een baan binnen een half jaar op vrijwel hetzelfde niveau. De verwachte baanvindduur is voor 35- tot 45-jarigen echter al aanzienlijk korter. Van hen had 46 procent binnen 6 maanden een baan. En dit aandeel is nog lager voor de oudere leeftijdsgroepen. Vooral 55- tot 65-jarige werklozen doen er doorgaans lang over om een baan te vinden. Tweederde van de werklozen in deze leeftijdsgroep doet hier meer dan 12 maanden over. Bij 45- tot 55-jarigen gold dit voor iets meer dan de helft.

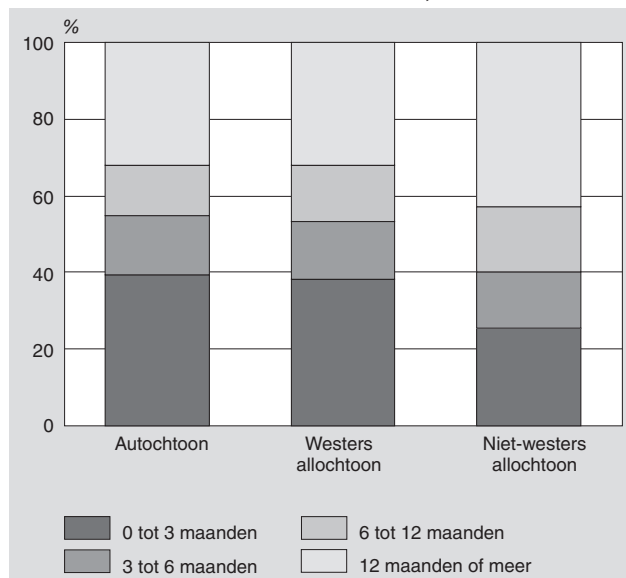
Over het algemeen is de arbeidsmarktpositie van niet-westerse allochtonen minder gunstig dan die van autochtonen. Zo was in 2009 11 procent van de niet-westerse allochtonen

2. Baanvindduur van werklozen naar geslacht en leeftijd, 2009

werkloos. Dat is bijna drie keer zo hoog als bij autochtonen, van wie 4 procent werkloos was. Voor niet-westerse allochtonen duurde het doorgaans ook langer voordat ze een baan vonden. Een kwart van de niet-westerse allochtonen die in 2009 werkloos waren, had een verwachte baanvindduur van minder dan 3 maanden. Bij zowel autochtonen als westerse allochtonen ligt dit percentage hoger, namelijk rond de 40 procent. Het verschil in opleidingsniveau tussen autochtonen en niet-westerse allochtonen speelt daarbij een rol. Het behaalde opleidingsniveau van niet-westerse allochtonen, en dan met name van Turken en Marokkanen, blijft duidelijk achter bij die van autochtonen (CBS, 2009). Hoger opgeleiden hadden een kortere baanvindduur dan lager opgeleiden (figuur 4).

3. Baanvindduur van werklozen naar herkomst, 2009

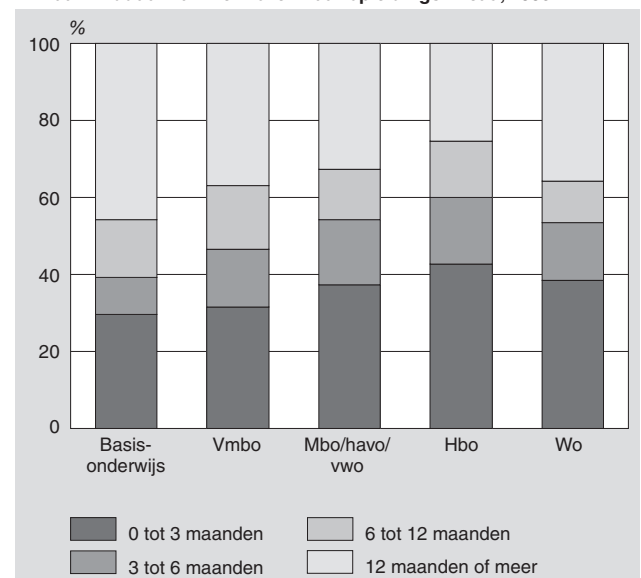

3.4 Opleidingsniveau

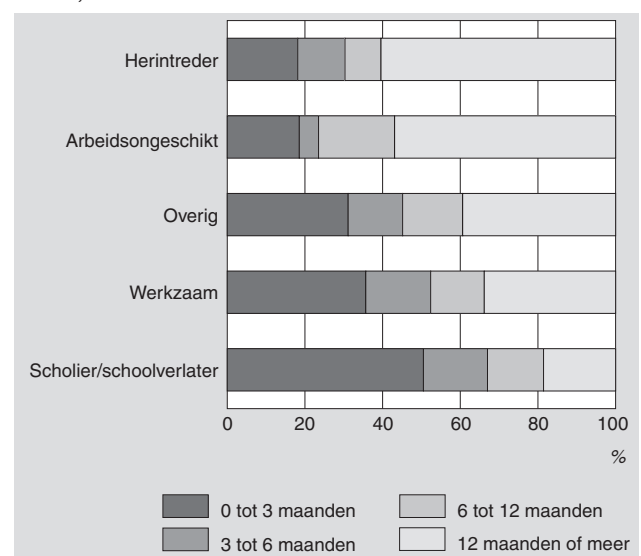
Werklozen met een diploma hoger beroepsonderwijs (hbo) hebben doorgaans de grootste kans om binnen drie maanden

den een baan te vinden. Van de werkloze hbo'ers in 2009 had naar verwachting 43 procent binnen drie maanden een baan. Een naar verhouding klein deel van de hbo'ers zal er langer dan een jaar over doen om een baan te vinden (25 procent). Voor werklozen uit het wetenschappelijk onderwijs gold een hoger percentage van 36. De baanvinkans is het kleinst voor de werklozen met alleen basisonderwijs of een vmbo-diploma. Vooral onder werklozen met uitsluitend basisonderwijs was het aandeel met een baanvindduur van meer dan 12 maanden hoog. Bijna de helft van hen had een jaar of meer nodig om een baan te vinden. Deels komt dit omdat de leeftijd van personen met alleen basisonderwijs gemiddeld hoger is, en de baanvindduur toeneemt met de leeftijd (zie figuur 2). Als voor deze verschillen in leeftijd wordt gecorrigeerd, blijft echter de baanvindduur voor personen met basisonderwijs het hoogst. Dit geeft aan dat zowel voor jongere als oudere werklozen geldt dat degenen met alleen basisonderwijs doorgaans langer nodig hebben om een baan te vinden.

4. Baanvindduur van werklozen naar opleidingsniveau, 2009

5. Baanvindduur van werklozen naar arbeidspositie vóór werkloosheid, 2009

3.5 Arbeidspositie vóór werkloosheid

Voor werklozen die voordat zij werkloos werden arbeidsongeschikt waren, was de verwachte baanvindduur naar verhouding lang. Ook zogenaamde herintreders die zich na lange tijd weer op de arbeidsmarkt aanbieden, hadden grote moeite om snel werk te vinden. Van de werklozen in 2009 uit deze twee groepen had nog geen 20 procent naar verwachting binnen drie maanden werk. Ongeveer 60 procent van de (voorheen) arbeidsongeschikten en herintreders zal er doorgaans meer dan één jaar over hebben gedaan om een baan te vinden. Gemiddeld was dit 36 procent voor werklozen in 2009 (staat 2).

Technische toelichting

Begrippen

Werk of een baan hebben alle personen (15 tot 65 jaar) die in Nederland wonen en betaald werk hebben van twaalf uur of meer per week. Werkloos zijn alle personen (15 tot 65 jaar) zonder werk, of met werk voor minder dan twaalf uur per week die actief op zoek zijn naar betaald werk voor twaalf uur of meer per week en die daarvoor direct beschikbaar zijn.

Specificatie van de baanvindkans

De achtergrondkenmerken die zijn gekozen in de specificatie van de baanvindkans zijn geslacht, leeftijd, herkomst, huishoudenssituatie, het aantal personen in een huishouden, opleiding (ook van partner), beroepsrichting, woonregio, werk partner, arbeidspositie vóór werkloosheid, zoekactiviteiten voor het vinden van een baan en duurzaamheid.

- De *leeftijd* is gemeten in jaren.
- Bij *herkomst* wordt een onderscheid gemaakt tussen autochtonen, westerse allochtonen en niet-westerse allochtonen. Autochtonen zijn personen van wie beide ouders in Nederland zijn geboren, ongeacht het land waar ze zelf zijn geboren, allochtonen hebben tenminste één ouder die in het buitenland is geboren. Niet-westerse allochtonen zijn allochtonen uit Turkije, Afrika, Latijns-Amerika en Azië met uitzondering van Indonesië en Japan.
- Het kenmerk *huishoudenssituatie* onderscheidt alleenstaanden en paren van andere huishoudleden. Verder is naast het *aantal personen* in een huishouden ook nog het aantal kinderen naar leeftijd van het kind onderscheiden.
- Het *opleidingsniveau* heeft betrekking op de hoogst behaalde opleiding en is ingedeeld naar: basisonderwijs, vmbo, havo/vwo/mbo, hbo en wo. Het *opleidingsniveau* van de *partner* is ingedeeld als laag (basisonderwijs en vmbo), middelbaar (havo/vwo/mbo) of hoog.
- Voor *opleidingsrichting* is een indeling in economisch, technisch, verzorgend/sociaal en overig gebruikt.
- Voor een eventueel effect van de *woonregio* op de baanvindkans zijn 18 RBA-gebieden (Regionaal Bestuur van de Arbeidsvoorziening) onderscheiden: Groningen, Fries-

land, Drenthe, IJssel-Vecht/Twenthe, IJssel/Veluwe, Arnhem/Oost-Gelderland/Nijmegen/Rivierenland, Flevoland, Noord-Holland Noord, Zuidelijk Noord-Holland, Rijnstreek, Haaglanden, Rijnmond, Midden-Nederland, Zeeland, Midden- en West-Brabant, Noord-Oost Brabant, Zuid-Oost Brabant en Limburg.

- Het kenmerk *partner werkt* geeft aan of de partner een baan van 12 uur of meer per week heeft.
- De *arbeidspositie vóór werkloosheid* kent de categorieën “voorheen werkzaam”, “voorheen scholier”, “herintreder” en “overig”. Een herintreder is langer dan twee jaar geleden gestopt in de laatste baan vanwege de zorg voor gezin/huishouden. “Voorheen werkzaam” heeft betrekking op baanwisselaars. Zij hadden maximaal een jaar geleden nog een baan.
- Onder het kenmerk *zoekactiviteiten voor het vinden van een baan* zijn twee deeleffecten onderscheiden op de baanvindkans, namelijk (1) op het inwinnen van informatie en (2) op het contact hebben met een mogelijke nieuwe werkgever.
- Via het kenmerk *duurafhankelijkheid* is rekening gehouden met een eventueel zelfstandig negatief effect van de zoekduur op de baanvindkans. Dit doet recht aan de veronderstelling dat naarmate iemand langer werkloos is, hij of zij voor een werkgever minder gauw in aanmerking komt voor een baan.
- Ten slotte bevat de specificatie van de baanvindkans dummy-variabelen voor de maand en voor het jaar waardoor met een eventuele invloed van het seizoen of de conjunctuur rekening wordt gehouden.

Enquête Beroepsbevolking

De gepresenteerde cijfers zijn afkomstig van de Enquête Beroepsbevolking (EBB). De EBB betreft een steekproefonderzoek dat maandelijks wordt gehouden onder personen van 15 jaar of ouder in Nederland, met uitzondering van personen in inrichtingen, instellingen en tehuizen. Hiervoor wordt elk jaar een steekproef getrokken van ongeveer 1 procent van de Nederlandse bevolking.

Literatuur

CBS (2009). *Jaarboek Onderwijs in cijfers 2009*. CBS: Den Haag.

Kerkhofs, M., Bierings, H. en R. de Vries. (2009). *Werkloosheidsduren op basis van de Enquête beroepsbevolking, 2002–2007*. Gepubliceerd op 19 mei 2009.

SZW (2009). *Plan van Aanpak Arbeidsparticipatie ouderen*. Den Haag.

Noten in de tekst

- ¹⁾ Marcel Kerkhofs was ten tijde van het onderzoek werkzaam bij de Organisatie voor Strategisch Arbeidsmarktonderzoek.

- 2) Voor een volledig overzicht van onderscheiden kenmerken, zie tabel 1.
- 3) De precieze datum waarop een werkloze een baan heeft gevonden is uit de EBB evenmin bekend. In de schatting van het duurmodel zijn hiervoor geen aanvullende veronderstellingen gedaan, zodat in dit geval louter de informatie is gebruikt of in een betreffend interval de werkloosheidsduur is afgesloten door een baan.
- 4) Op het peilmoment zijn sommige werklozen nog maar

kort werkloos en anderen al een langere tijd. De tijd die werklozen al werkloos zijn, wordt de verstreken werkloosheidsduur genoemd. De verstreken werkloosheidsduur is in figuur 1 ingedeeld in vier klassen: 0 tot 3 maanden, 3 tot 6 maanden, 6 tot 12 maanden en 12 maanden of meer. Voor personen in deze vier klassen is in figuur 1 vermeld hoe lang het naar verwachting nog duurt voordat ze een baan hebben gevonden (baanvindduur).

Tabel 1
Modeluitkomsten voor de baanvindkans (EBB 2003–2009)

Constante	0,9710*	IJssel-Veluwe	-0,0718
Geslacht (<i>ref</i> = man)		Arnhem/O-Gelderland/Nijmegen/Rivierenland	-0,1711*
Vrouw	-0,0504*	Flevoland	-0,2118*
Leeftijd (<i>ref</i> = 35 tot 40 jaar)		Noord-Holland Noord	0,051
15 tot 20 jaar	0,4435*	Zuidelijk Noord-Holland	-0,069
20 tot 25 jaar	0,5662*	Rijnstreek	-0,040
25 tot 30 jaar	0,4096*	Haaglanden	-0,162*
30 tot 35 jaar	0,1660*	Rijnmond	-0,061
40 tot 45 jaar	-0,1763*	Zeeland	-0,182*
45 tot 50 jaar	-0,3567*	Midden en West Brabant	-0,128*
50 tot 55 jaar	-0,6903*	Noordoost Brabant	-0,099
55 tot 60 jaar	-1,0441*	Zuidoost Brabant	-0,169*
60 tot 65 jaar	-1,4443*	Limburg	-0,286*
Opleiding (<i>ref</i> = mbo, havo, vwo)		Soort werkloze (<i>ref</i> = voorheen werkzaam)	
Basisonderwijs	-0,1865*	Herintreder	-0,450*
Vmbo	-0,1399*	Voorheen scholier	-0,047
Hbo	0,1641*	Overig	0,026
Wo	0,1078*	Zoeken naar werk	
Overig (onbekend)	0,0315	In afgelopen 4 weken gezocht	-1,245*
Opleidingsrichting (<i>ref</i> = economisch)		Zoekactiviteiten (inwinnen van informatie)	0,059*
Techniek	0,1449*	Zoekactiviteiten (contact met nieuwe werkgever)	0,160*
Verzorgend/sociaal-cultureel	0,0806*	Jaardummies (<i>ref</i> = 2005)	
Overige	-0,0033	2003	-0,129*
Herkomstgroepering (<i>ref</i> = autochtoon)		2004	-0,200*
Westers allochtoon	-0,0825*	2006	0,149*
Niet-westers allochtoon	-0,4062*	2007	0,322*
Gezinssituatie (<i>ref</i> = alleen)		2008	0,340*
Paar	0,0322	2009	0,023
Ander lid	-0,1714*	Maandummies (<i>ref</i> = september)	
Aantal personen in huishouden ¹⁾	0,2907*	Januari	-0,291*
Aantal kinderen 0 tot 6 jaar ¹⁾	-0,3747*	Februari	-0,092
Aantal kinderen 6 tot 12 jaar ¹⁾	-0,1967*	Maart	-0,040
Aantal kinderen 12 tot 18 jaar ¹⁾	-0,0961	April	-0,037
Aantal kinderen 18+ ¹⁾	0,0295	Mei	-0,087
Partner werkt	0,0406	Juni	-0,103*
Opleiding partner (<i>ref</i> = midden)		Juli	-0,220*
Laag	-0,0531	Augustus	-0,181*
Hoog	0,0351	Oktober	-0,006
Woonregio (<i>ref</i> = Midden-Nederland)		November	-0,166*
Groningen	-0,4141*	December	-0,296*
Friesland	-0,1372*	Duurafhankelijkheid (<i>ref</i> = 3 tot 6 maanden)	
Drenthe	-0,2921*	0 tot 3 maanden	0,098*
IJssel-Vecht/Twente	-0,2053*	6 tot 9 maanden	-0,226*
		9 tot 12 maanden	-0,414*
		12 tot 18 maanden	-0,555*
		18 tot 24 maanden	-0,765*
		24 tot 36 maanden	-0,813*
		36 maanden en langer	-0,515*
		Log likelihood	-40 324
		χ^2 ²⁾	4 354
		Weibull duurzaamheidsduur	0,9709825*

* = parameter op 5%-niveau significant van nul.

¹⁾ Als natuurlijke logaritme.

²⁾ De χ^2 -waarde heeft betrekking op de statistische toets van de hypothese dat alle parameters behalve de constante term nul zijn. Bij de waarde 4 354 wordt deze hypothese geaccepteerd bij 95% significantie.